

Intīmais balzāms

*Intīmam ceļojumam
pie sevis*

INTĪMAIS BALZĀMS

Intīmam ceļojumam pie sevis

“Es nāku kā māsa pie Tevis. Kā sabiedrotā. Kā atbalsts un spēka plecs, kad vajag izraudāties. Es ceļos savā spēkā un ceļu Tevi sev līdzī. Mēs sievietes izdziedēsim Pasauli un tas ir dievišķais fakts. Bet, kamēr viena otru postīsim, kamēr ar pirkstu rādīsim, kamēr skaudīsim un aiz muguras runāsim.. tas spēks mazinās, mūsu spēks mazinās, mēs grimstam. Visas kopīgi. Es Tevi aicinu – satiec savu kodolu, to, kas visam pasaulīgajam pāri stāv, un iesim kopā – pasauli dziedināt.” – *Ance Viktorija, Sievietes piezīmes.*

Manuprāt, sievietes spēks slēpjas tajā, cik ļoti viņa ciena un apzinās savu dzemdi, cik labas attiecības viņai ir ar savu radošo centru.

Cik daudz Tu esi veltījusi laiku, lai satiktos ar savu sakrālo portālu? Lai ieklausītos, ko tas sevī krāj..? Kādas pieredzes, mācībstundas, iespējas? Kādus blokus, kas jāapzinās? Cik dziļš ir Tavš kontakts ar savu dzemdi, vai jūti ka tā ir tiešā saikne ar kosmosu, enerģiju pasauli? Vai jūti savu dzīvi caur priekā kņudošu klēpi, vai arī sajūta, ka tajā uguns izkurējusies un dzīvības nav..? Kādas ir Tavas attiecības ar savu dievišķo portālu? Vai tici tā potenciālam Tevi dziedināt, Tevi savienot ar savu Augstāko Es, atraisīt talantus, spējas un gaišjutību?

Ir laiks atnākt atpakaļ pie sevis. Ir laiks satikties, iepazīt veidot saikni.
Ir laiks atbrīvot telpu SEV.

Par kolektīvo sievietes uzdevumu

Sievietes sevī nes kolektīvo pieredžu buķeti - gadu tūkstošiem vecus aizvainojumus, naidu, dusmas, agresiju, sacelšanos pret apspiešanu, feminisma cīņassparu, ļaunumu un varu pār vīrieti, izmantošanu, indes mucu, kas gatava sprāgt pie pirmās netaisnības. Sieviete nes sevī kā dziļas sāpes un bailes, rētas no seksuāliem uzbrukumiem, izmantošanām, tā arī valdonību pār vīriešiem, viņu izmantošanu savām vajadzībām un iegribām. Tie ir kolektīvie procesi, kurus visas kā viena glabājam sevī.

Bet ir pienācis laiks pacelties tam pāri. Ir pienācis laiks to celt ārā gaismā, apzināties, izzināt, izprast, dziedināt un palaist vaļā, lai tā vietā spīd tīra, dievišķa gaisma. Sieviete ir Radītāja, un ko gan viņa var radīt šajā pasaulē, ja pati slikt

savās sāpēs un sevis pašas noliegumā?

Ir laiks atgriezties Sākotnē. Pie Sievietes Radītājas būtības. Pie dievišķās mīlestības avota, kas ir sievietes patiesā esence.. jo tikai sievietes sadziedēs šo pasauli, un ir pēdējais brīdis sākt.

Atved sevi atpakaļ pie sevis. Paņem aiz rokas un ved. Atsakies no visa, kas neesi Tu un kas nekalpo Tev. Tādu lietu, vietu un cilvēku ir daudz. Bet Tu esi drosmīga, Tu atvadies.. Tu atvadies neatskatoties. Un tas ir Tavs spēks, tā ir Tava vērtības izjūta, tā patiesā, kas neceļ degunu debesīs, bet, kas klusā smaida pieņem lēmumus un dara. Kas sakravā čemodānus vai paņem tikai rokassomiņu.. un aiziet. Nepaskaidrojot. Jo lēmumi paskaidro visu paši par sevi, tie satur tik jaudīgu enerģiju, ka vārdi kļūst lieki. Tu neesi nevienam parādā – ne paskaidrojumus, ne laiku, ne enerģiju. Tu esi tikai pati sev parādā lēmumu, kas ved Tevi atpakaļ uz savu spēku.

Lai piedzīvotu satikšanos ar savu seksuālo enerģiju tās tīrākajā un spēcīgākajā izpausmē, ir jāatbrīvo vieta tai.. tā ir pārāk liela, lai spētu ienākt vidē, kas pilna ar visu citu. Tas ir apzināts darbs, izrevidēt savu dzīvi, savu enerģētisko telpu. Un tiklīdz to izdara – pārņem spēcīga, kņudoša, dzīvespriecīga, mutuļojoša un koķeta enerģija.. tā ir VIŅA. Kundalīnī.

Kas Tev vairs nekalpo? Kas tikai aizņem vietu un telpu, varbūt arī enerģiju? Tu zini, kas tas viss ir.. ir tikai jāsāk rīkoties. Kas ir novecojis? Kas tikai gremdē? Kas dod smagumu? Atbrīvojies..

Celies savā spēkā, Mās'

Es ceļos savā spēkā,
Un tik' tagad redzu,
Cik maza biju,
Kad savas māšas neatzinu.

Es ceļos savā spēkā,
Un viss ap mani svēts kļūst,
Vairs nekas nav tāpat vien,
Viss dievišķs un īpašs top.

Es ceļos savā spēkā,
Un tikai to vien gribu,
Kā celt visus tos ap mani,
Un nevis gremdēt vai pelt.

Es ceļos savā spēkā,
Un mani vairs neskar,
Dzīves pasaciņa mana,
Un arī vairs ne Tava.

Es ceļos savā spēkā,
Un daudz skaidrāk redzu es,
Ka visi vienlīdz lieli esam,
Bet ne katrs redzēt to spēj.

Es ceļos savā spēkā,
Lai ceļas katrs,
Savā spēkā.

Kā veikt rituālu ar ziedi?

(Vienmēr vadies pēc savām sajūtām un veido rituālu tā, kā pati jūti, nevis, kā rakstīts šeit, šīs ir tikai vadlīnijas rituālam)

Izveido siltu (iespējams nepieciešams sildītājs vai siltā grīda utt), patīkamu, intīmu atmosfēru- ar nomierinošu vai pavadinošu mūziku, svecēm, mīļākajiem vīrakiem, ziediem. Noklāj uz zemes segu vai pledu, pa virsu uzklāj divieli (lai nesasmērētu segu). Izveido sev drošu, siltu un patīkamu vietu, kurā būt tikai un vienīgi ar sevi.

Sēdus vai guļus veic savienošanās meditāciju – aizverot acis, dziļi elpojot, veido brīvu lūgšanu saviem pavadoņiem, gaismas būtņiem, savai sirdij, Dievam (kā nu kurš komunicē ar Augstāko plānu), lai sargā šo izveidoto templi, lai virza cauri nepieciešamajiem apziņas procesiem (iespējams blokiem un traumām), lai process norit harmoniski un tikai saskaņā ar Tavas dvēseles uzdevumiem. Lūdz svētību, virsvadību. Tad savienojies ar ziedes būtņi – pieliec trauciņu pie sirds, aicini to uz saplūšanu, lūdz tai palīdzību.

Nākošajā solī atskrūvē vāciņu un savienojies ar ziedes aromātu – to vari uzsmērēt uz virslūpas, lai tā būtu tuvāk degunam, kā arī sirds rajonā. Elpo aromātu, elpo ziedi cik ilgi vien nepieciešams, lai tā sāk Tevi vest ceļojumā.

Kad jūties gatava – sāc ķermeņa pašmasāžu (var sākt uzreiz ar intīmo zonu, ja tā jūties, var pakāpeniski virzīties uz to, samīļojot citas ķermeņa daļas pa ceļam), vadies pēc saviem impulsiem, pat varbūt nelogiskiem. Iespējams sākumā gribēsies masēt tikai kreiso cisku, varbūt tikai zonu ap nabu, varbūt vēlēšies paturēt savā templī pirkstu, saziestu ar ziedi un nekustēties, vienkārši just.. Viss ir Tavās rokās, viss ir Tavos instinktos un sajūtās. Spēlējies, iepazīsties, jūti. Tu esi visa sākums.

Svarīgi!

Procesa laikā var celties augšā dažādas sāpes un traumas, kas ne vienmēr ir saistītas ar šajā dzīvē pieredzēto, bet gan kolektīvo sāpju ķermeņi un iepriekšējo dzīvju pieredzēm. Ja Tevi tur ved – ļaujies. Izraudi, apzinies, palaid.. Var nākt negaidītas un spontānas atklāsmes, var būt vēlme laist enerģiju ārā caur skaņām, lamāšanos, kliegšanu. Tā enerģija ir jālaiž uz āru, citādi tā stāv Tevī un sāp.

Vienmēr noslēdz procesu uz patīkamās nots. Ja jāraud, raudi, kamēr nāk vieglums un prieks. Ja kaut kur sāpīgi – masē, kamēr ir patīkami. Pieredzi noslēdz jūtoties labi, harmoniski, samīļota un sasildīta.

Iespējams katra reize ar šo ziedi Tev būs citādāka – kādā būs jāparisina bloki, citā Tevi vedīs tikai un vienīgi kaifīgā un baudīgā piedzīvojumā uz pašatklāsmēm par sevi un savu ķermeņi, par to, kas Tev der un kas neder, par dzīvi, par realizāciju..

Praktiska rekomendācija:

Pirms rituāla veikšanas ieteicams pārliecināties par savas maksts mikrofloras līdzsvaru, nepieciešamības gadījumā 5 dienas pirms rituāla veikšanas izmantot dabīgās svečītes mikrofloras sakārtošanai.

Vēstījumi no augiem
(un substancēm)

Sinerģija starp peru balzāmu un bišu vasku, kas atmodināta
ar Rozes svaigi ziedošo aicinājumu atvērties.

Peru Balzāms

Atgriešanās kodolā, savā centrā, mājās.. būt mājās un ļauties pilnīgam atslābumam, mieram. Būt drošākajā vietā uz pasaules – garīgi, fiziski, emocionāli.. baudpilns, juteklisks, magnētisks, uzbudinošs saldums, kas aicina piedzīvot, baudīt un atslābt.

Dziedinoša dievišķa mīlestība. Man tā smaržo mīlestība, bet tā patiesā, nevis taureņi vēderā vai rozā brilles. Bet tā, kas dziedina, pieņem, ir nesatricināma un stabila, kas virza, māca un nomierina, kas samīļo un piepilda.

Ļoti dziļi iedarbojas uz nervu sistēmu, psihi, emocionālo ķermeni, to dziļi atslābinot, nomierinot, relaksējot. Mazina trauksmi, nemierus, stresu un bezmiegu.

Viss par un ap mieru, sirds atvērību, jutekliskumu un baudu, par esības izjušanu visskaistākajā tās būtībā, par harmoniju, atnākšanu mājās, labsajūtu - visas tās labās lietas dzīvē.

Bišu vasks

Dziedinājums. Mīlums. Sirsnība. Smaids.

Kā pasaules visi kodi ierakstīti vienā dzeltenā labestības substancē. Dievišķa frekvence, kurā slimību vibrācija nespēj eksistēt. Kaut kas stipri pārāks par cilvēces aprobežoto sapratni par lietu kārtību. Neizdibināms. Noslēpumains, bet tik spēcīgs, ka neatstāj vienaldzīgu.

Beznosacījuma mīlestība.

Mūka siltais smaids.

Nomierinošs bišu stropa orķestris.

Bērna smiekli.

Brīnumu sajūta.

Tās saulainās dienas.

Viss tas priecīgais, labais, atvērtais, siltais.

Universāls līdzeklis cilvēcei un alergijas no tā, ir

fundamentāla dzīves, Radītāja un dievišķā noliegšana.

Roze

*“Veries vaļā pumpuriņ, Tavs laiks ir TAGAD. Ziedi spēcīgiem, lieliem ziediem un reibini ar savu smaržu.. galvenais – pati sevi. Lai no savas esības Tevī pašā bau-
das gars mostas, un Tu vari arvien jaunus pumpurus pret debesīm celt, jo ziedēt,
tikai ziedēt Tu vēlies, jo pienācis ir Tavs laiks! Nevis kādam, bet sev. Nevis tamdēļ,
lai plūktu, bet gan tamdēļ, lai būtu.”*

Roze šajā balzāmā lietota ATVĒRŠANAI - sirds atvēršanai, kaisles un seksualitātes atvēršanai, miera, mīlestības, sievišķības atvēršanai, maiguma, radošuma, pieņemšanas atvēršanai, savas vērtības apzināšanai.

Rozes auga vispārīgs vēstījums:

Briedums. Spēks, kas ir apzināts un tāpēc ļoti maigs, nosvērts. Pieredžu bagātība, kas rezultējusies izvēlē savu spēku virzīt uz mīlestības vairošanu, atvērtību, maigumu, esību.

Ved uz sevis apzināšanos, savas esences, būtības, spēka apzināšanos un pieņemšanu.

Roze ir ļoti harmoniska nobriedušām dvēselēm, tajā ir liels viedums, kas neatveras katram. Patīk visiem, bet maz ir to, kas to patiesi saprot, kas var ielīst dziļāk un nolasīt. Lai saprastu un sajustu rozi, ir nepieciešams atvērties dziļākiem ūdeņiem. Ne velti ērkšķi to aizsargā no bezrūpīgas un patvaļīgas ziedu plēšanas.

Roze palīdz saprast, ka jebkurš var uzplaukt, neatkarīgi no tā kādas rūpes ir bijušas dzīvē. Tas ir aicinājums nomest veco, aizmirst savus pārdzīvojumus, nenest tos sev līdzī, bet uzplaukt savā maigumā. Savu briedumu svinēt skaistos un aromātiskos ziedos, ar kuriem priecēt citus. Rozē ir spēks, aizsardzība, stāja, tā var būt asa un iedurt, ja to neciena un bezatbildīgi vēlas noplūkt, bet caur tās ziediem

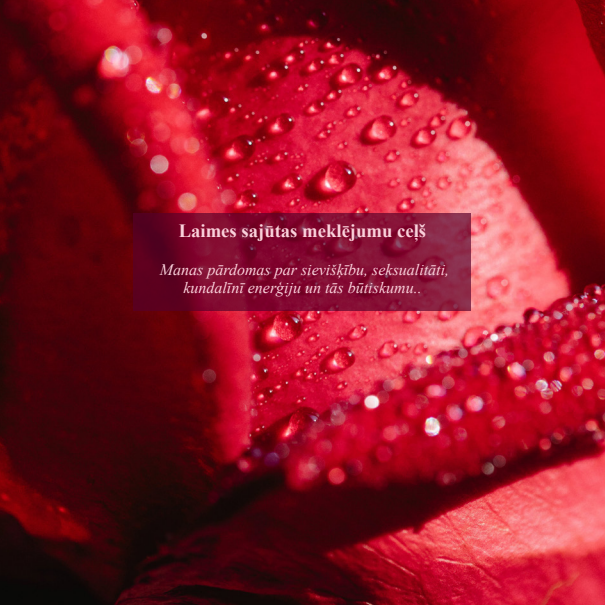
var nolasīt tās bezgalīgi maigo šķautni - magnētisko, dziedinošo aromātu un zīda mīkstumā ziedlapiņas..

Briedums ir pieņemt savas šķautnes, pieredzes, bet izvēlēties nepalikt ērkšķu līmenī, un atļaut sev ziedēt, būt ievainojamam. Cienīt sevi un novērtēt tā, ka ērkšķi ne reizi nebūtu jāizmanto.

Roze aicina - atļauj sev būt ievainojamam, jo kad spēcīgā roze zied, tās ziedlapiņas var nobirt vēja plūsmā un lietavu asumā. Ne vēju, ne lietu dzelokšņi neapstādina. Tāpat arī mūsu pašu ilūzija par aizsardzības barjerām, kuras ap sevi būvējam. Kļūsti ievainojams, atveries pasaulei, parādi savus maigos ziedus, un tie pasaulei norezonēs daudz dziļāk, kā bargie ērkšķi.

Kļūsti ievainojams - tas ir Tavs spēks. Roze aicina nolaist ieročus, dunčus, ērkšķus.. atvadīties no vajadzības aizstāvēties un uzdziedēt savā ievainojamībā, trauslumā un maigumā.

Fiziskā iedarbība – antidepresants, paceļ noskaņojumu, nomierina, mazina aizkaitināmību, nogludina dusmas, dziedina hronisku nogurumu un izdegšanu. “Atver” dzemdes blokus, respektīvi mazina menstruālos krampjus, palīdz enerģijai brīvi plūst, mazina PMS, atvieglo menopauzes simptomus, dzesē karstuma viļņus.

Laires sajūtas meklējumu ceļš

*Manas pārdomas par sievišķību, seksualitāti,
kundalīnī enerģiju un tās būtiskumu..*

Galvenā mana dzīves līnija ir tas, ka meklēju sevī to sajūtu, enerģiju, kas man ļautu izbaudīt šo savu esību šeit uz Zemes. Vienmēr ir bijusi apziņa, ka tikai es pats nosaku- vai esmu laimīgs vai nē. Nevis attiecības, nevis naudas daudzums vai citi apstākļi.. šodien esmu nonākusi pie pārlicības, ka šī sajūta, ko meklēju, lielā mērā ir saistīta ar manu seksualitāti, seksuālo, radošo, kundalīnī enerģiju, bet tā sniedzas daudz tālāk par “seksa” tematiku. Tā iededz acis un dod draivu dzīvot, kaisli pret dzīvi, savas esības baudīšanu un kaifošānu par mirkli. Šīs sajūtas priekšā viss pārējais kļūst mazs.. jebkura nebūšana, jebkura problēma. Tu esi sev tuvākais cilvēks, labākais draugs, Tu pats sevi baudi, Tu pats sevī esi viss, kas Tev ir vajadzīgs. Es vairākkārt dzīves laikā esmu satikusies ar šo sajūtu un tajā dzīvojuši.. un es zinu, ka tad neko citu vairs nevajag- viss kļūst pilnīgs. Tā ir VESELUMA sajūta. Tā ir dzīvošana caur “klēpi”, caur baudījumu visās lietās un sīkumos.

Mana seksualitāte ir mana sakrālā telpa. Un neviļus to biju tik dziļi noslēpusi sargājot to, kas man svēts, no pasaules, kas padara to par kaut ko vulgāru, brutālu, kas neciena kaisles svētumu, bet neētiski par to fantazē, siekalojas uz Tavas ikonas. Es sargāju šo savu daļu tik ļoti, ka noslēpu to pati no sevis.. un dažus gadus biju vienkārši nelaimīga. Es neesmu es pati, bez šīs ugunīgās enerģijas, kas liek acīm mirdzēt un magnetizēt pasauli ap sevi. Es nespēju radīt, priecāties, aizraut, iedvesmot, svinēt un vienkārši kaifot no dzīves, ja bloķēju sevī šo maģisko spēku.

Un es ticu, ka tā ir arī ar Tevi. Seksuālā enerģija ir Radošā enerģija. Tā nerada tikai bērnus. Tā rada visu ap sevi – atmosfēru, vidi, telpu, dziedinājumu, idejas, realizāciju.. Sieviete ir Radītāja, un kā noliedzot savu radošo enerģiju Tu maz spēj Radīt.. ?

Kas ir sievietes spēks?

Tā ir spēja būt pazemīgai dzīves ceļa priekšā, Dievišķās gribas un Visuma virzības priekšā. Tā ir pazemība, kas sakņojas dziļā vērtības izjūtā, apziņā, ka man neviens un nekas nav vajadzīgs, lai es jau šodien justos kā karaliene, kā dievišķa vērtība, kā Radītāja (nevis kā upuris), kā mīlestības vērta un Dieva mīlēta. Tā ir veselīga pašapziņa un sevis pieņemšana, novērtēšana un atbalstīšana (nevis nopelšana, kritizēšana un piekasināšanās). Tā ir spēja drosmīgi sekot savam sirds kompasam un kalpot savām Augstākajām vērtībām, nelokoties Ego vēlmju, baiļu un procesu priekšā. Tas ir sievietes īstena spēks – vest katru, kuru satiek, atpakaļ pie sevis, caur savu drosmīgo, pazemīgo, mīlošo piemēru. Sievietes spēks nav izturēt, izcīnīt, pierādīt, izdzīvot, izciest.. tās ir Ego spēles. Sievietes spēks ir pacelties tam visam pāri un pateikt sirdsdziļu “PALDIES”.

Sievietes spēks ir dzīves dullajā karuselī, saglabāt atvērtu sirdi, mīlošu sirdi, vairot pieņemšanu, nevis dzīvot pretestībā, vairot pateicību un uzticēšanos, ka Visumam ir plāns un viņš zina, ko dara. Sievietes spēks ir just Dievu uz katra soļa un nepretoties viņa gribai. Sievietes spēks ir **maigumā**, kad dzīves asie vēji plosa, **piedošanā**, kad visdziļākās sāpes tiek celtas virspusē, pazemībā, kad gribas kliegt un aizstāvēties, pierādīt un cīnīties pret netaisnību.. **palaist, ļauties, uzticēties**.

Un vēl.. sievietes spēks mīt ATSLĀBUMĀ. Tas ir sievietes primārais uzdevums ikdienas dzīvei – pie jebkuriem apstākļiem mācīties atslābumu. Vai caur elpošanu un meditāciju (tas nemaksā neko!), vai caur mīlēšanos un apskāvieniem no partnera, vai caur masāžām, pirtīm, aukstuma terapiju.. jebko. Sieviete nepieciešams atslābt, samīkstināties, it īpaši tad, kad visvairāk gribas sastingt, saspringt un iekrist bailēs.

Lai šī intīmā balzāma būtne Tevi ved
uz atslābumu visos līmeņos, lai Tev izdodas
šajā atslābumā ieraudzīt savu spēku,
savu kodolu, to iepazīt, iemilēt un caur to dzīvot!

Tu esi ļoti mīlēta, ļoti, ļoti mīlēta!

Pārdomas par Sievieti – baudītāju.

Manuprāt, lai sieviete varētu atvērties tai augstākajai baudai, ko var sniegt vienīgi savienība ar vīrieti, viņai vispirms pašai ir jāiemācās baudīt. Jājūtas, kā baudītājai, un jāapzinās, ka viņa caur šo procesu dod enerģiju gan vīrietim, gan telpai ap sevi. **Kad sieviete bauda, viņa ir laimīga, atslābusi, savā spēkā.** Viņa atrodas plūsmas stāvoklī. Un var translēt savu dievišķo gaismu, kuru viņa ir Radīta translēt.

Sievietei ir jāapzinās, ka sievišķā enerģija ir baudīšanas, esības enerģija – tā nav jānopelna, tā jau IR Tevī. Un tas mūsdienu sievietei ir liels darbs ar sevi. Darbs ar savas vērtības apzināšanos – ka es esmu vērtība tāpēc, ka ESMU, nevis tāpēc, ka daru, radu vai uzvedos labi. Tikai tā sieviete, kas sevi novērtē, apzinās savu vērtību – spēj patiesi izbaudīt dzīvi un katru mirkli. Jo baudas sajūta ir esība, tā ir būtšana mirklī – tieši tādā, kāds tas ir. Tur nav cīņas, tikai pieņemšana, pazemība un pateicība. Sieviete var patiesi izbaudīt savu esību tad, kad viņa izvēlas pieņemšanu- gan sevis, gan pasaules- un saplūšanu ar dievišķo gribu ik uz soļa. Tad viņa bauda visu, jo zina, ka Dievs ir ar viņu vienmēr.

Savukārt, kad sieviete jūtas atrauta no dievišķā veseluma, viņa izjūt mazvērtību un reaģē caur bailēm, izmisumu, cīņu, pierādīšanu, lepnumu, konkurenci, kontroli, kaunu, stresu un nemieru, pasaules glābšanu, drāmām, dūsmām, netaisnības izjūtu, sajūtu, ka kaut kas labs ir jāizpelnās, jānopelna, jādod pretī.. tur nav vietas baudai un baudīšanai. Šādā stāvoklī sieviete ir saspringusi un sievišķās enerģijas plūsma iestrēgst, necirkulē un bieži vien rada “sastrēgumus” arī fiziskajā ķermenī. Vai caur šādu pozīciju sieviete var būt tas autentiskais piensūms pasaulei? Tas sakrālais portāls, kurā var rast mierinājumu, dziedinājumu, iedvesmu un spēku?

Diez vai..

Tāpēc sievietei ir jāatklāj savs spēks un jāizmanto tas, lai transformētu savu mazvērtības izjūtu un visas no tās izrietošās izpausmes, kas ir pamatā sievietes neapmierinātībai ar dzīvi un sevi.

Sieviete, vīrietis un pasaule

Kamēr sievietes pašas pieļaus to, ko pieļauj, šī pasaule nemainīsies. Tikai sievietē ir tāds spēks, lai “izceltu” šo pasauli no purva, kurā tā šobrīd slīkst.. un kamēr pašas izvēlēsimies slīkt kopā ar to – turpināsim grimt.

Kad sieviete apzināsies, ka viņa, tieši viņa ir dievišķs portāls, caur kuru Visums materializē, transformē, Rada.. tad atkritīs daudz sāpju un nebūšanu. Tad sieviete noteiks toni pasaulē.. ar to, cik ļoti viņa sevi ciena, novērtē un apzinās. Kā viņa mīl un pieņem, ne tikai sevi, bet visu to, kas ir viņas ārējais atspulgs. Viņa vairs nepieļaus neko, kas neatbilst viņas pašcieņas apziņai. Viņa spēs pagriezties un aiziet no cilvēkiem un situācijām, kas viņai nekalpo. Viņa caur savu esību, vērtību stabilitāti, nelokāmību un pašcieņu izmainīs pasauli ap sevi – pat neko nedarot, tikai turot savu iekšējo gaismu augstāk par visu, kas ir ap viņu.

Manuprāt, tā ir sieviešu kolektīvā atbildība, turēt savu vērtības standartu augstu, citādi ar katru savu mazvērtības praksi, ļaunānu pa sevi brādāt, izmantot- seksuāli, fiziski, emocionāli.. Tu iedur dunci tai sievietei, kura šo vērtības standartu tur augstu. Tu padari viņai visu vēl grūtāku. Tu uzkrāj uz viņas pleciem papildus nastu. Jo vīrietis pats no sevis nemainīsies, ja viņam prefī nebūs sieviete, kas izaicina viņa Ego un liek ieskatīties dziļāk savā dvēselē. Vīrietis mūsdienā pasaulē meklē vieglākos ceļus, apkārt ceļus, un kamēr būs pietiekami daudz sieviešu, kas to pieļaus - citus vīriešus – tos, kas ir saiknē ar savu patieso garu – nepiedzīvosim.

Tāpēc.. Celies savā spēkā, mās! Mums jāsadodas rokās, lai palīdzētu ne vien viena otrai, bet pasaulei kopumā. Mīlestība izglābs pasauli, un tīmam celojumam pie sevis Intīmais balzāms mīlestība sākas mūsu katras dievišķajā kodolā, kas jāapzinās katrai. Spēcināsim viena otru. Spēcināsim vīrieša patieso garu. Un neļausim tumsas spēkiem vadīt šo pasauli.. ja reiz gribam paradīzē dzīvot! :)

Tu esi ļoti milēta,
ļoti, ļoti milēta!

Wilderness